

РЕШЕНИЕ

№ 6790

гр. София, 27.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 18.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **7873** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 197 и следващите от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], представлявано от Д. И., срещу Решение № ПО-123 от 15.07.2020 г. на Директора на ТД на НАП, [населено място], с което е оставена без уважение като неоснователна жалбата му срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх.№ С200022-023-0002045 от 26.06.2020 г., издадено на основание чл. 121 ал.1 от ДОПК от публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

Жалбоподателят излага становище за неправилност и незаконосъобразност на обжалвания акт. Твърди се, че не са изпълнени законовите предпоставки за налагане на запора съгласно чл. 230, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК. Исква от съда да отмени обжалваното решение.

В съдебно заседание, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Директор на ТД на НАП – С., се представлява от юрк. П., която оспорва жалбата и моли за потвърждаване на процесното решение, като правилно и обосновано. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221719008522-020-001/27.12.2019 г., връчена по електронен път на 03.01.2020 г., е възложена ревизия на [фирма] с ЕИК[ЕИК], за задължения за данък върху добавената стойност за периода 01.09.2018

г. – 31.10.2018 г. Следват Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизията с №Р-22221719008522-020-002/27.02.2020 г., връчена по електронен път на 27.02.2020 г., съгласно която ревизията следва да приключи на 03.04.2020 г. и Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизията с №Р-22221719008522-020-003/23.03.2020 г., връчена по електронен път на 31.03.2020 г., съгласно която ревизията следва да приключи на 03.06.2020 г. На 19.06.2020 г. е издаден Ревизионен доклад с № Р-22221719008522-092-001/19.06.2020 г., връчен на 07.07.2020 г.

Въз основа на събрани при ревизията доказателства, ревизиращият екип е установил, че от [фирма] с ЕИК[ЕИК] е ползван неправомерно данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма] с № 204/30.09.2018 г. и № 458/31.10.2018 г. с общ размер на данъчния кредит в размер на 2 550 000,00 лв. Органа по приходите е стигнал до извода, че налагане на предварителни обезпечителни мерки на лицето е необходимо за предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на които ще бъде затруднено събирането на задълженията му, поради което е издал мотивирано искане до публичния изпълнител за предварително обезпечаване на задължения с №Р-22221719008522-039-001/19.06.2020 г.

В хода на ревизията ревизиращия екип е преценил, че предполагаемия /очаквания/ размер на задълженията на ревизираното лице е 3 103 050,06 лв /три милиона сто и три хиляди и петдесет лева и 6 стотинки/ в това число главница 2 550 000,00 лв. /два милиона петстотин и петдесет хиляди лева/ и лихва 553 050.06 лв. /петстотин петдесет и три хиляди и петдесет лв. и 6 стотинки/, изчислени към 19.06.2020 г., като по искане на ревизиращия екип с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С200022-023-0002045/26.06.2020 г. от публичен изпълнител при ТД на НАП С. са наложени обезпечителни мерки:

1. Възбрана върху 3 бр. недвижими имоти, собственост на ревизираното лице [фирма] с ЕИК[ЕИК], подробно описани в Постановлението, по цена на придобиване в общ размер на 146 591,00 лв.
2. Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] за сумата от 2 956 459,06 лв., представляваща необезпечената част от общия дълг.
3. Запор върху притежаваните от дружеството 5 бр. МПС, индивидуализирани в Постановлението, по балансова стойност в размер на 0,00 лв.

Очакваният размер на задължението е в особено големи размери – 3 103 050,06 лв. Установено е, че дружеството притежава недвижимо имущество, поради което е наложена възбрана на същото, за част от вземането, в размер на 146 591,00 лв. по цена на придобиване. За остатъка от задължението – 2 956 459,06 лв. е наложен запор върху банковите сметки на дружеството.

При така установеното от фактическа страна, съдът въз основа на събраните по делото доказателства и въз основа на приложимия закон, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок срещу индивидуален административен акт, който подлежи на обжалване по смисъла на чл. 145 и сл. от АПК и се оспорва от лице адресат на акта. Не се установява наличие на препятстващи съдебното производство основания по смисъла на чл. 159 от АПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК, с оглед на

което и съдът намира допустимост на съдебното разглеждане на жалбата по делото и следва да се произнесе по същество на правния спор.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган по чл. 197, ал. 1 от ДОПК - Директора на ТД на НАП, при спазване на изискването за форма, като са изложени фактическите и правните основания за издаването му и съдържа реквизитите, посочени в чл.59 от АПК.

Съгласно чл. 197, ал. 3 ДОПК, съдът отменя наложената обезпечителна мярка, ако 1) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; 2) не съществува изпълнително основание и 3) ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 ДОПК и чл. 195, ал. 5 ДОПК. Така очертаната правна регламентация предопределя и обхвата на съдебната проверка.

Съгласно първата хипотеза на чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът отменя наложената обезпечителна мярка ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа. Данни и доказателства за наличието на тази предпоставка за отмяна на наложената обезпечителна мярка не са представени от жалбоподателя.

На следващо място, доколкото в конкретния случай не са налице хипотезите на чл. 195, ал.5 от ДОПК, а обезпечителните мерки са предварителни, тоест не е приложимо изискването за съществуване на изпълнително основание, преценката на съда се свежда до това дали при издаването на ПНПОМ са спазени изискванията по чл. 121, ал.1 от ДОПК.

Налагането на предварителни обезпечителните мерки е въпрос на оперативна самостоятелност – както на ревизиращия орган, който въз основа на събраните факти и данни в хода на ревизията преценява дали да отправи искане за налагането им, така и на публичния изпълнител, който от своя страна не е длъжен да уважи отправеното искане, а следва да извърши самостоятелна преценка дали без налагането на мерките събирането на задълженията за данъци и задължителни обезпечителни мерки ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Изводът на публичния изпълнител следва да се основава на анализ на конкретно посочени факти и обстоятелства, така че да може да бъде извършена преценка дали са изпълнени изискванията на закона (чл.169 АПК) и спазен ли е принципа на съразмерност по чл.6 от АПК.

Безспорно се установява по делото, че оспорените предварителни обезпечителни мерки са наложени в хода на образувано изпълнително производство. По отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност и се ползва от преценката на ревизиращия орган. В настоящия случай, след като е взел предвид размера на предполагаемото публично вземане, посочен от органа по приходите, публичният изпълнител е постановил оспорената обезпечителна мярка.

Процесните обезпечителни мерки са наложени на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК - в хода на ревизия, с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на публични задължения ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Съгласно чл. 121, ал. 3 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършването от

ревизираното лице дейност. Съдът намира, че разпоредбата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК следва да се тълкува съобразно систематичното ѝ място, като се държи сметка на засиления държавен интерес, деклариран в чл. 121, ал. 1 ДОПК - охрана на събирането на публични държавни вземания. Всяко обезпечение неминуемо води до накърняване на имуществената сфера на засегнатото лице, поради което при наличието на съответно имущество, нормата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК предвижда налагането изборително на тези обезпечителни мерки, които не препятстват, или не водят до спиране на дейността на лицето.

При този изход на спора и на основание чл. 161 от ДОПК на административния орган се дължат разноски в размер на 300 лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение, преценено с оглед действителната правна и фактическа сложност на делото.

Мотивиран от изложеното, на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, трето отделение, 63 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх.№ С200022-023-0002045/26.06.2020 г., от публичен изпълнител при ТД на НАП С., потвърдено с Решение № ПО-123/15.07.2020 г. на Директора на ТД на НАП - [населено място].

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], да заплати на ТД на НАП С. сумата от 300 лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: